
KRZYWDZICIEL (2) *sb m*

e prawdopodobnie w *N* *sg* *pochylone*, w pozostałych przypadkach *jasne* (tak w -ciel, -ciel-).

sg N krzywdziciel (1). *ϕ pl A* krzywdziciele (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w.

Ten, kto wyrządza komu krzywdę, krzywdzący kogo; fraudator praedae Cn (2) : Który pierwej byłem bluźniercz/ y prześladownik/ y krzywdziciel [blasphemus fui et persecutor et contumetiosus] BudNT 1.Tim 1/13.

krzywdziciel kogo w czym (1): będę świadkiem prętkim/ ná czarowniki y ná cudzołożniki/ y ná krzywo przyśiężce/ y ná krzywdziciele w mycie [in subtrahentes mercedem] najemników/ wdow/ y sierot BudBib Mal 3/5.

Cf [KRZYWDNIK]

TZ